



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **R. P.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2009, č. j. 1 Cad 16/2008 – 106,

t a k t o:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2009, č. j. 1 Cad 16/2008 – 106, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně podala dne 11. 2. 2008 u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) prostřednictvím e-mailu žalobu proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 12. 2007, č. j. MHMP 466934/2007; MHMP 466936/2007; MHMP 466928/2007; MHMP 466931/2007; ze dne 9. 1. 2008, č. j. MHMP 552274/2007 a ze dne 16. 1. 2008, č. j. MHMP 547043/2007; SSP-4230/08; MHMP-574845/2007; SSP-424/07; MHMP 574865/2007; SSP-425/07, ve které poukázala na svůj špatný zdravotní stav, nepříznivou finanční situaci a skutečnost, že nemá právnické vzdělání ani není právně zastoupena. Uvedla, že bez právního zastoupení není schopna žalobu doplnit. Požádala proto městský soud o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě a o zaslání formuláře č. 060, „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“.

Městský soud přípisem ze dne 4. 3. 2008, č. j. 1 Cad 16/2008 – 6, žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě čtrnácti dnů od doručení této výzvy založila do spisu potvrzení o svých majetkových a osobních poměrech a poučil žalobkyni o tom, že nebude-li ve stanovené

lhůtě požadované potvrzení předloženo, soud nebude moci žádosti o ustanovení zástupce vyhovět.

Žalobkyně na tento přípis městského soudu reagovala podáním, které osobně doručila městskému soudu dne 26. 3. 2008 a ve kterém uvedla, že je v současné době v pracovní neschopnosti a pobírá dávky pomoci v hmotné nouzi, kromě kterých nemá v současné době žádný příjem ani majetek. K tomuto svému podání přiložila prohlášení, v němž uvedla svoje dluhy přesahující ve svém úhrnu částku sto tisíc korun, potvrzení Úřadu městské části Praha 12 o výši dávek sociální péče a dávek pomoci v hmotné nouzi a usnesení Soudního exekutora, JUDr. M. H., Exekutorský úřad Praha 3, č. j. 028 EX 69/06 – 57, o vydání dražební vyhlášky k věcem žalobkyně z vyklizeného bytu.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 7. 2008, č. j. 1 Cad 16/2008 – 22, žalobu odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Poukázal na ustanovení § 37 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a konstatoval, že z obsahu spisu vyplývá, že podání (žaloba) bylo učiněno v elektronické formě, elektronický podpis však nebyl připojen. Ve lhůtě stanovené v § 37 odst. 2 s. ř. s. nebylo podání potvrzeno písemným podáním shodného obsahu a ani nebyl přiložen jeho originál. Na základě této skutečnosti městský soud dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky řízení, tento nedostatek je neodstranitelný a žalobu proto odmítl.

Ve včas podané kasační stížnosti, doručené městskému soudu dne 21. 7. 2008 stěžovatelka uvedla, že jí není zřejmé, z jakého důvodu městský soud v napadeném usnesení pojal podezření, že žaloba ze dne 11. 2. 2008 byla podána pouze elektronickou cestou. Stěžovatelka uvedla, že si je vědoma toho, že bez elektronického podpisu není dosud možno se soudy korespondovat. Zdůrazňovala, že dne 14. 2. 2008 ve 14:05 hod. osobně podala na podatelnu městského soudu vtištěný text žaloby opatřený jejím vlastnoručním podpisem se dvěma přílohami a dne 26. 3. 2008 v podání osobně doručeném městskému soudu doložila své majetkové poměry. Požádala o zjištění, z jakého důvodu se do spisu nedostaly materiály, které dne 14. 2. 2008 a 26. 3. 2008 osobně předala na podatelnu městského soudu.

Na výzvu městského soudu k doložení svých majetkových poměrů za účelem rozhodnutí o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti reagovala žalobkyně podáním ze dne 2. 2. 2009, ke kterému mimo jiné přiložila usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 34 D 1460/2008, ve věci projednání dědictví, v němž stěžovatelka vystupovala jako účastnice řízení, prohlášení ze dne 26. 1. 2009, ve kterém uvádí, že u své matky bydlí „z provizorních důvodů špatných hygienických podmínek v ubytovacích zařízeních (vši a žloutenka na lodi Hermes)“, potvrzení Úřadu městské části Praha 12 o výši dávek pomoci v hmotné nouzi, jež byly stěžovatelce vypláceny v roce 2008. Stěžovatelka dále doložila své příjmy z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr za období září - prosinec 2008 a předložila potvrzení o výši hrubého příjmu za rok 2008, kdy v období od září do prosince 2008 pracovala jako asistentka Domácí asistenční a pečovatelské služby - Hewer. Přiložila také potvrzení o výši mzdy zaměstnance za období září - prosinec 2008, které jí bylo vydáno zaměstnavatelem - Českou republikou, Kanceláří Senátu Parlamentu České republiky.

V podání ze dne 12. 2. 2009 stěžovatelka požádala o prodloužení lhůty k doložení svých osobních a majetkových poměrů z toho důvodu, že se dobrovolně účastní jako trasérka nevidomých akce „Zimní lyžařský pobyt na Vysočině“. Upozornila, že má velmi vážný zájem o rekvalifikaci v oblasti péče o nevidomé, neboť tato činnost nezatěžuje její zdraví.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 16. 3. 2009, č. j. 1 Cad 16/2008 – 106, žalobkyni zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil. V odůvodnění konstatoval, že žalobkyně na zaslání formuláře vzor 060 reagovala podáním ze dne 2. 2. 2009, ve kterém požádala, aby s ohledem na to, že u téhož soudu probíhá další řízení vedené pod sp. zn. 2 Cad 146/2008, bylo dokazování o její nemajetnosti spojeno s řízením 2 Cad 146/2008. Poukázal na skutečnost, že ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 2 Cad 146/2008, bylo zjištěno, že žalobkyni byl zaslán formulář vzor 060, který však soudu vyplněný nevrátila, a proto jí byla přípisem ze dne 9. 2. 2009 dána další lhůta k vyplnění a zaslání formuláře Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech v délce 15 dnů. Přípis ze dne 9. 2. 2009 žalobkyně převzala dne 11. 2. 2009. Opakovaná 15-ti denní lhůta tedy uplynula dne 26. 2. 2009. V této lhůtě však žalobkyně vyplněný formulář vzor 060 soudu zpět nezaslala. Naopak podáním ze dne 10. 2. 2009 (městský soud má patrně na mysli podání žalobkyně ze dne 12. 2. 2009), tedy ještě před uplynutím lhůty, která jí byla poskytnuta přípisem ze dne 9. 2. 2009, požádala o prodloužení lhůty k vyplnění vzoru 060 s odůvodněním, že v době od 15. 2. 2009 do 21. 2. 2009 byla pozvána na akci „Zimní lyžařský pobyt na Vysočině“. Městský soud dále konstatoval, že dne 5. 3. 2009 bylo ze spisu sp. zn. 2 Cad 146/2008 zjištěno, že žalobkyně vyplněný formulář vzor 060 soudu nedoručila a požadované osvědčení o svých majetkových a osobních poměrech nedoručila ani do spisu sp. zn. 1 Cad 16/2008. Dospěl tak k závěru, že jelikož mu žalobkyně nepředložila vyplněné „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, nezbylo mu než dovodit, že neprokázala splnění předpokladu pro osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti.

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti tomuto usnesení městského soudu včas kasační stížnost, v níž vyjádřila přesvědčení, že důvody zamítnutí její žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů jsou nedostatečné, a to zejména proto, že městskému soudu dlouhodobě dokládá svou nemajetnost a špatný zdravotní stav, který stěžovatelce přes veškerou její snahu zamezuje dostatečně písemně komunikovat s městským soudem a plnit pokyny tohoto soudu, tak, aby to bylo pro městský soud přijatelné. Domnívá se, že svou nemajetnost a špatný zdravotní stav i přes velice špatné podmínky, v nichž se nachází, dostatečně doložila. Stěžovatelka tak má za to, že městský soud nerespektuje její práva vyplývající z Listiny základních práv a svobod a z nepochopitelných důvodů ji brání uplatnění práva na právní zastoupení.

K otázce přípustnosti této kasační stížnosti Nejvyšší správní soud podotýká, že v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobce není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 Azs 27/2004, ze dne 28. 4. 2004). Jinak tomu však je v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku o věci samé; tam je zastoupení advokátem nezbytné.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost stěžovatelky proti usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení advokáta přípustnou a přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Zkoumal rovněž, zda rozhodnutí netrpí vadami, na něž pamatuje ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že i když v dané věci je odůvodnění usnesení, jímž byla zamítnuta stěžovatelčina žádost o osvobození od soudních poplatků na hranici přezkoumatelnosti, je možno usnesení věcně přezkoumat.

Nejvyšší správní soud dovodil podle obsahu kasační stížnosti, že se stěžovatelka dovolává stížnostního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky (splnění podmínek pro ustanovení zástupce) soudem v předcházejícím řízení.

Kasační stížnost je důvodná.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. K tomuto ustanovení se váže § 35 odst. 8 s. ř. s., podle něhož může předseda senátu navrhopateli (žalobci), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou-li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, uveřejněné pod č. 537/2005 Sb. NSS). Řízení o kasační stížnosti je specifické potud, že zastoupení advokátem je zde povinné podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., takže při posuzování návrhu účastníka na ustanovení zástupce není třeba se zabývat zjišťováním druhé podmínky výše citovaného zákonného ustanovení tj. potřeby ochrany zájmů tohoto účastníka, když tato potřeba je dána přímo ze zákona.

Při zjišťování, zda jsou splněny podmínky pro osvobození účastníka řízení od soudních poplatků, užívají soudy zpravidla formulář - vzor 060 „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“. Tento formulář zasílá soud účastníku řízení, jenž o osvobození od soudních poplatků žádá, s výzvou, aby jej ve stanovené lhůtě vyplnil a vrátil soudu. Formulář zahrnuje otázky na osobní stav, majetek, zdroj příjmů, vyživovací povinnosti, další výdaje a dluhy, přičemž tvrzené skutečnosti by měl účastník řízení přiměřeně prokázat. Pobírá-li například dávku důchodového či nemocenského pojištění, měl by doložit její výši a podobně.

Z obsahu spisu vyplývá, že Městskému soudu v Praze bylo dne 3. 2. 2009 doručeno k jeho výzvě podání stěžovatelky ze dne 2. 2. 2009, ke kterému mimo jiné přiložila usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 34 D 1460/2008 ve věci projednání dědictví, v němž stěžovatelka vystupovala jako účastnice řízení, prohlášení stěžovatelky ze dne 26. 1. 2009, ve kterém uvádí, že u své matky bydlí „z provizorních důvodů špatných hygienických podmínek v ubytovacích zařízeních (vši a žloutenka na lodi Hermes)“, potvrzení Úřadu městské části Praha 12 o výši dávek pomoci v hmotné nouzi (příspěvku na živobytí, doplatku na bydlení, dávek okamžité mimořádné pomoci), jež byly stěžovatelce vypláceny v roce 2008. Stěžovatelka dále doložila své příjmy z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr (celkem 4420 Kč za období září - prosinec 2008) a předložila potvrzení o výši hrubého příjmu za rok 2008, kdy v období od září do prosince 2008 pracovala jako asistentka Domácí asistenční a pečovatelské služby - Hewer, za což pobírala odměnu ve výši 1280 Kč - září, 1440 Kč - říjen, 1360 Kč - listopad, 1120 Kč - prosinec. Přiložila také potvrzení o výši mzdy zaměstnance, ze kterého vyplývá, že čistá mzda stěžovatelky u zaměstnavatele Česká republika - Kancelář Senátu činila v září 2008 - 1345 Kč, v listopadu 2008 - 740 Kč a v prosinci téhož roku 2757 Kč.

Majetkové poměry účastníka řízení jsou posuzovány vždy k okamžiku rozhodování o jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Děje se tak s klauzulí rebus sic **stantibus**, neboť je při něm nutno přihlížet k majetkovým poměrům žadatele o ustanovení zástupce, které se mohou neustále měnit. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je však v posuzované věci při posuzování splnění podmínek pro osvobození stěžovatelky od soudních poplatků třeba přihlížet nejen k obsahu výše uvedeného podání ze dne 2. 2. 2009, ale je třeba rovněž přihlídnout k podání stěžovatelky ze dne 26. 3. 2008. Také toto podání stěžovatelky totiž potvrzuje, že stěžovatelka se již dlouhodobě nachází z hlediska finančního a z hlediska svých osobních poměrů v nepříznivé situaci, neboť v něm uvedla, že je v současné době v pracovní neschopnosti, pobírá dávky pomoci v hmotné nouzi a je proto velice zdravotně, časově a finančně limitována. Poukázala na skutečnost, že kromě dávek sociální pomoci v hmotné nouzi nemá v současné době žádný příjem ani majetek. Stěžovatelka k tomuto svému podání přiložila prohlášení pro Obvodní soud Praha 4 ve věci sp. zn. 42 C 225/2001, v němž popsala své dluhy přesahující ve svém úhrnu částku sto tisíc korun, potvrzení Úřadu městské části Praha 12 o výši dávek sociální péče a dávek pomoci v hmotné nouzi (příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení, dávky mimořádné okamžité pomoci), usnesení soudního exekutora, JUDr. M. H., Exekutorský úřad Praha 3, č. j. 028 EX 69/06 - 57, o vydání dražební vyhlášky k věcem stěžovatelky z vyklizeného bytu.

Městský soud tyto informace (z větší části doložené) o výdělkových a majetkových poměrech stěžovatelky nevzal v úvahu a zástupce pro řízení o kasační stížnosti jí neustanovil jen proto, že mu stěžovatelka nezaslala zpět vyplněný formulář vzor 060 „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ a naopak podáním ze dne 12. 2. 2009 požádala o prodloužení lhůty k vyplnění předmětného formuláře s odůvodněním, že v době od 15. 2. 2009 do 21. 2. 2009 byla pozvána na akci „Zimní lyžařský pobyt na Vysočině“.

Nejvyšší správní soud má za to, že je třeba přisvědčit námitce stěžovatelky, v níž zpochybňuje důvody, pro něž městský soud zamítl její žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů. Z obsahu spisu totiž vyplývá, že stěžovatelka soudu doručila dostatek

podkladů, z nichž jsou její majetkové poměry zřejmé v rozsahu nezbytném pro posouzení její žádosti. Z podkladů, které stěžovatelka městskému soudu předložila (podání ze dne 26. 3. 2008 a zejména pak 2. 2. 2009 a jeho příloh), jsou její osobní a majetkové poměry zjištělné a nic tak městskému soudu nebránilo v posouzení, zda stěžovatelka splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta, či nikoliv. Navíc je třeba přihlédnout k tomu, že stěžovatelka na výzvu městského soudu k prokázání svých majetkových poměrů zareagovala a soudu zaslala již výše zmíněné podklady, byť bez vyplněného formuláře vzor 060. Z přístupu stěžovatelky tedy jasně vyplývá snaha již od samého počátku soudního řízení pravdivě a úplně doložit soudu své majetkové poměry. Ostatně pokud stěžovatelka požádala o prodloužení lhůty z důvodu svého pobytu na zimní lyžařské akci, městský soud zřejmě přehlédl, že se nejednalo o vlastní rekreaci stěžovatelky, ale ta zde měla působit jako osobní asistentka osoby handicapované, na základě dohody o provedení práce sjednané se společností Hewer o. s.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu tedy reakce stěžovatelky na výzvu soudu poskytla městskému soudu dostatečné množství informací o jejích majetkových a sociálních poměrech, neboť stěžovatelka zaslala celou řadu písemných dokladů a prohlášení, v nichž se snažila velmi podrobně popsat své majetkové poměry. Celková finanční a majetková situace stěžovatelky je z obsahu podání obsažených v soudním spisu zcela zřejmá a bylo z nich možno zjistit, že v době předcházející žádosti o poskytnutí osvobození od soudních poplatků, byla svou výživou odkázána na dávky pomoci v hmotné nouzi (které se pohybovaly v rozmezí od 154 Kč do cca 6000 Kč měsíčně). Stěžovatelka doložila, ve kterém období a v jaké výši tyto dávky pobírala a doložila též období, kdy vedle toho pobírala mzdu (ve výši nedosahující ani částky zákonem stanovené minimální mzdy). To vše ve svém kontextu potvrzuje věrohodnost tvrzení stěžovatelky, že nemá dostatečné finanční prostředky k tomu, aby si hradila náklady spojené se zastoupením advokátem. Při úvaze o splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků přitom nelze žádost zamítnout jen proto, jak učinil městský soud, že účastník nepředloží vyplněný formulář - vzor 060 s. ř. s., když jinak poskytne soudu minimálně stejné množství informací, jaké by bylo možno vytežít z vyplněného formuláře.

To, že stěžovatelka městskému soudu nepředložila vyplněný formulář vzor 060, tak nic nemění na tom, že stěžovatelka městskému soudu dodala dostatek podkladů pro posouzení otázky, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta, či nikoliv. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že zmíněný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, představuje pouze jeden z možných prostředků sloužících ke zjištění, zda účastník řízení má či nemá dostatečné prostředky. Majetkové poměry účastníka řízení však mohou být zjištěny i z jeho podání, jímž o osvobození od soudních poplatků žádá, případně jímž reaguje na výzvu k prokázání majetkových poměrů. Výše již citované ustanovení soudního řádu správního totiž neupravuje postup, jak má soud zjistit a ověřit, že účastník řízení nemá dostatečné prostředky. Nemá-li účastník žádné příjmy, ani majetek větší hodnoty, stává se zmiňovaný formulář pouhým formalizovaným čestným prohlášením. V takovém případě může soud zkoumat pouze pravděpodobnost a věrohodnost tvrzení účastníka řízení, zejména v kontextu jeho jiných tvrzení a obsahu spisu, případně jej vyzvat k prokázání skutečností, které prokázat lze. Na formě přitom nelze dogmaticky trvat, neboť rozhodující je obsah prohlášení účastníka řízení, který o osvobození od soudních poplatků žádá. Nejvyšší

správní soud ostatně již v rozsudku ze dne 17.09.2008, č. j. 4 Ads 90/2008 – 130, vyslovil, že *Formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ představuje toliko jeden z možných prostředků sloužících ke zjištění, zda účastník řízení má či nemá dostatečné prostředky. Majetkové poměry účastníka řízení však mohou být zjištěny i z jeho podání, jímž o osvobození od soudních poplatků žádá (§ 36 odst. 3 s. ř. s.), případně jímž reaguje na výzvu k prokázání majetkových poměrů.*

Neustanovením zástupce pro řízení o kasační stížnosti městský soud stěžovatelce *de facto* odepřel právo na právní pomoc zakotvené mj. v čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož *„každý má právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení“*. Podrobnosti pro to, za jakých podmínek je možné účastníku řízení ve správním soudnictví ustanovit zástupce, stanoví výše již citované ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s.

Jelikož nezastoupení stěžovatelky advokátem by mělo v řízení o původně podané kasační stížnosti doručené městskému soudu dne 21. 7. 2008 následek v podobě jejího odmítnutí podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že postupem městského soudu při rozhodování o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti došlo k pochybení, jímž bylo stěžovatelce upřeno výše zmíněné ústavním pořádkem chráněné právo na právní pomoc.

Stěžovatelka tedy dle názoru Nejvyššího správního soudu dostatečným způsobem předešla skutečnosti, na základě kterých bylo možno posoudit, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Podle názoru Nejvyššího správního soudu stěžovatelkou doložené poměry nasvědčují tomu, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, jakožto zákonné podmínky pro možnost ustanovení advokáta soudem.

Námítky stěžovatelky týkající se neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti shledal Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů opodstatněnými, a proto mu nezbylo, než napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušit (§ 110 odst. 1 s. ř. s.) a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí. Na městském soudu tedy nyní bude, aby rozhodl o ustanovení zástupce stěžovatelky pro řízení o kasační stížnosti.

V novém rozhodnutí ve věci městský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu